

Posudk vedoucího práce
Lenka Kolářová
Problémy vzdělávání romských dětí

Formální úroveň práce je velmi dobrá. Rozsah práce odpovídá požadavkům na bakalářskou práci. Práce je jasně a přehledně členěna. Uvedené citace odpovídají normám.

Jazyková úroveň práce je velmi dobrá. Gramatická stránka práce je bezchybná.

Obsahová stránka práce.

Práce je členěna na část teoretickou a praktickou. V teoretické části práce se autorka zabývá hlavními problémy, které se týkají vzdělávání romských žáků ve vzdělávacím systému současného českého školství. Těm jsou: odlišná kultura Romů a s tím související odlišný pohled na školní vzdělání, který je jiný než v kultuře příslušníků majority. Dále je to jazyková bariéra, problém testů školní zralosti, význam tzv. atmosféry ve třídě při školním vyučování ve škole. Autorka také správně uvádí úloha státu a školy.

Autorka vychází ze základní teze, že je nezbytné znát kulturu Romů, která je jiná než kultura majority. Zabývá se přehledně historií Romů hlavně v českých zemích, neboť kultura etnika pramení z jeho historické zkušenosti. Autorka prokazuje velmi dobrý přehled. Vychází z příslušné české a zahraniční literatury. Dále se autorka zabývá tradiční romskou kulturou, neboť s jejími prvky se v jednání Romů stále setkáváme. Konečně se s přehledem zabývá problémy vzdělávání Romů, které jsem uvedl výše a současnou realitou a hledáním nových prostředků, jako jsou přípravné třídy, příprava pedagogů pro práci s romskými dětmi a zavádění romských pedagogických asistentů

V praktické části práce autorka sleduje jak funguje vzdělávání romských dětí v praxi. Jednak z hlediska doučování romských dětí v rámci činnosti romské sekce Salesiánského střediska v Českých Budějovicích a dále z hlediska učitelů státních škol, kteří, děti navštěvující salesiánské středisko, v těchto školách učí. Autorka sledovala tuto problematiku pomocí dotazníku, který vypracovala zvláště pro děti a zvláště pro učitele. Děti bylo deset. Metodou získávání údajů byl rozhovor (podle otázek dotazníku) jak s každým dítětem zvláště, tak s jejich jednotlivými učiteli. Z rozhovorů s dětmi vyplynulo, že jejich vnímání a hodnocení školy je jiné, než jsou představy majoritní společnosti. Romské děti jsou mnohem více družnější, rády pracují ve skupině, nejsou zvyklé na individuální prosazování. Z předmětů je jim nejbližší tělesná výchova, dále matematika. Naopak obávaným a proto obtížným předmětem je český jazyk. Děti nechtějí, aby učitelé (příslušníci majority) znali romštinu, ale uvítaly by romského učitele, u kterého předpokládají, že by pro ně měl větší pochopení. Učitelé uváděli, že u dětí, které navštěvují středisko je zlepšení prospěchu viditelné. Na druhé straně také uváděli, že pro ně znalosti romštiny není potřebná a nechtěli by se romštinu učit, protože mají jiná školení. Stěžovali si na nespolupráci rodičů. Většina učitelů si myslí, že majoritní společnost koná pro Romy dost. Zdůrazňují, že Romové musí sami jako jednotlivci uchopit příležitosti, které se jim nabízejí.

Autorka se velmi dobře orientuje v dané problematice. Práce je sice jen sondou do problematiky vzdělávání romských dětí, ale dobře ukazuje na realitu problémů a jasně naznačuje, čemu je třeba věnovat zvýšenou pozornost v této oblasti.

Práci navrhuji k obhajobě.
Známku navrhuji – výborně.

V Českých Budějovicích dne 17.8.2008.

Mgr. Pavel Kuchař, Ph.D.